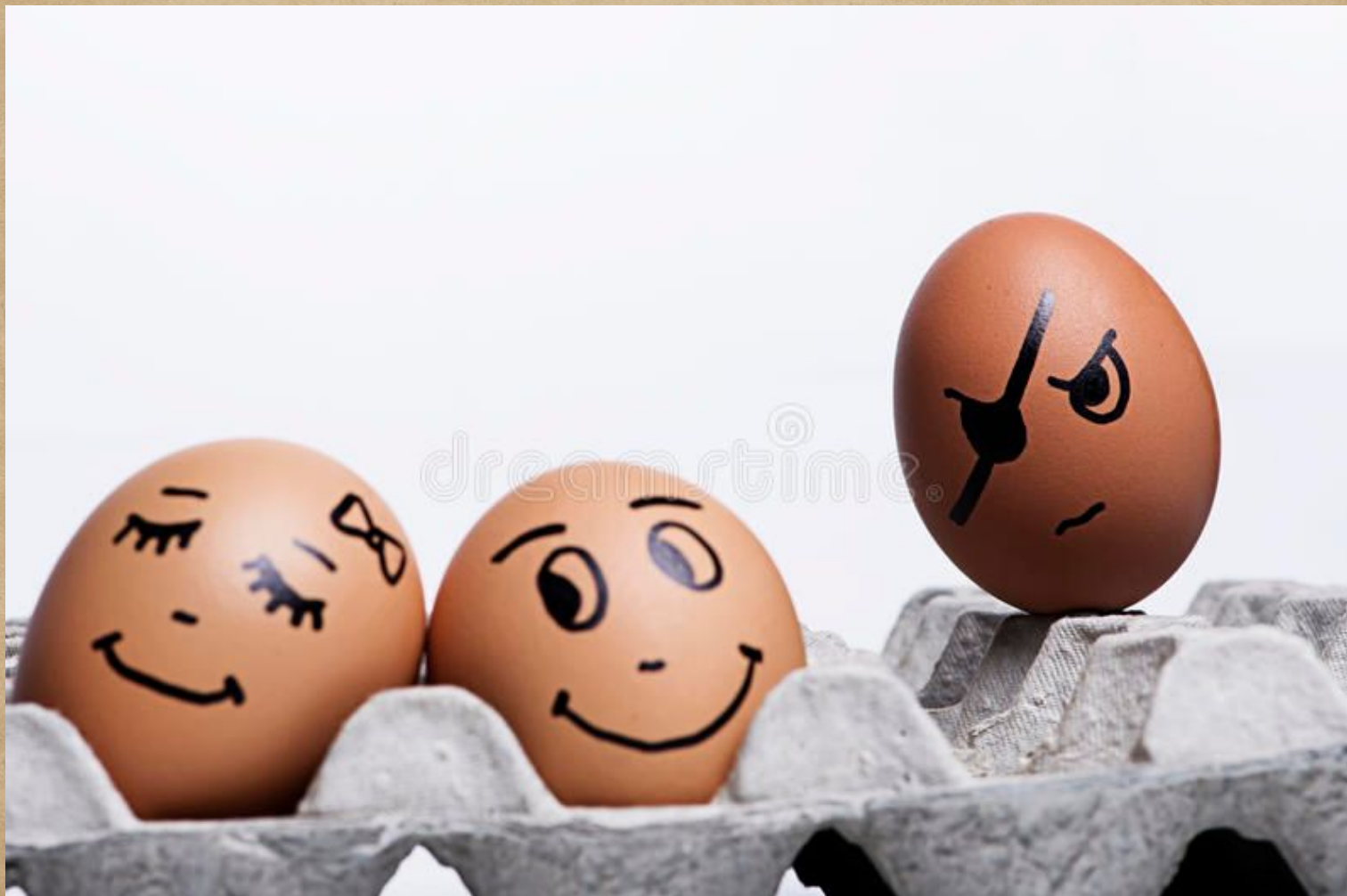

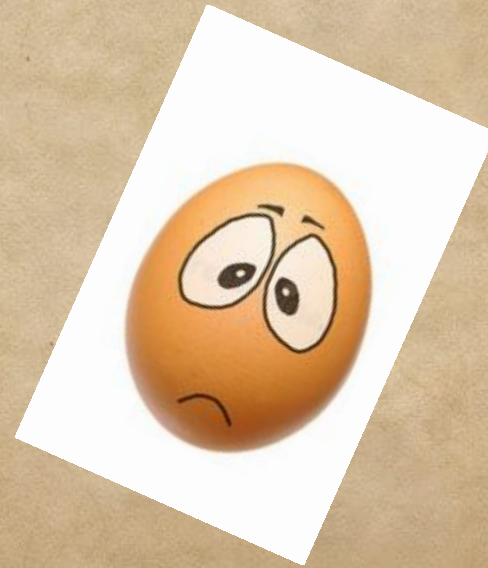
Η ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΑ ΕΝΟΣ ΑΒΓΟΥ

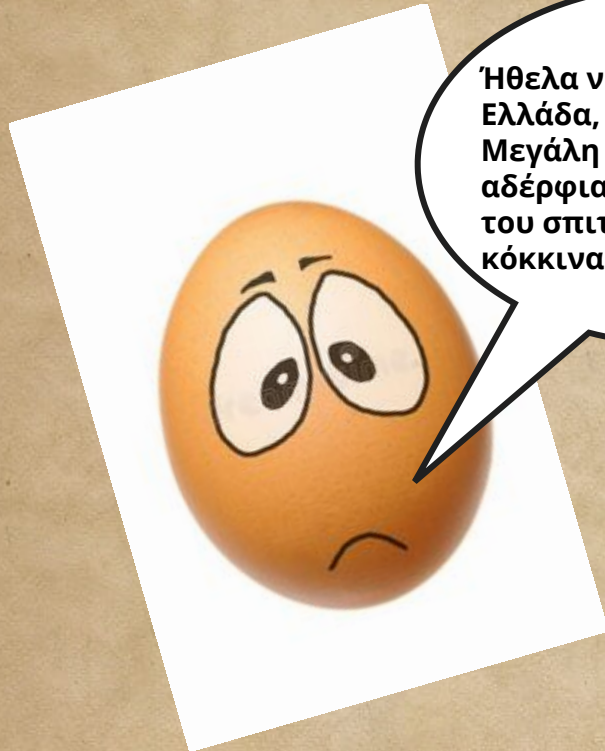
5ο Μέρος

**Ας ξεκινήσει η τελευταία
περιπέτεια του μικρού
αβγού!**

**Τι χρώμα τελικά θα καταλήξει?
Θα επιστρέψει άραγε πίσω
στο σπίτι του?**

Το μικρό χελιδόνι μάτια έψαξε κάτω απο την φτερούγα του το χάρτη της Ευρώπης. Σίγουρα του είχε πέσει κάπου στην Ρωσία και τώρα δεν ήξεραν που πάνε.

Ήθελα να επιστρέψω στην Ελλάδα, αύριο ξημερώνει Μεγάλη Πέμπτη και όλα τα αδέρφια μου η νοικοκυρά του σπιτιού θα τα βάψει κόκκινα εκτός απο εμένα

είπε με παράπονο το μικρό αβγό που βαθιά στον κρόκο της καρδιάς του ένιωσε νοσταλγία για το σπίτι του και μια επιθυμία είχε γεννηθεί μέσα του να στόλιζε κι αυτό , με χρώμα κόκκινο το πασχαλινό τραπέζι της νοικοκυράς.

"Λίγο αργά μικρό αβγό το πήρες απόφαση να βαφτείς κόκκινο, σίγουρα δεν είμαστε πάνω απο την Ελλάδα και είναι ήδη βράδυ. Δεν μπορούν άλλο τα μάτια μας να δούνε μέσα στο σκοτάδι." το μάλωσε τρυφερά το χελιδόνη που κι εκείνο ένιωσε νοσταλγία για την φωλιά που είχε χτίσει κάτω από τα κεραμίδια του κοτετσιού.

Το δεύτερο χελιδόνι τους τράβηξε με το ράμφος του και πέταξαν χαμηλά.

Στην νέα χώρα που είχαν βρεθεί υπήρχαν χωράφια με στάχια

ποτάμια και κανάλια

"Είναι πάντως μια όμορφη χώρα το μέρος που βρισκόμαστε . Καλύτερα να βρούμε ένα μέρος να φωλιάσουμε και αύριο πρωί πρωί πετάμε πίσω στην Ελλάδα κι ίσως αν είσαι τυχερός θα προλάβεις την κυρά του σπιτιού να βάψει κι εσένα κόκκινο"

Χαμήλωσαν το ιπτάμενο χαλάκι τους . Τα σπίτια κάτω στο χωριό είχαν ακόμη αναμμένα φώτα . Ο ουρανός έλαμπε από άστρα που έμοιαζαν σαν να χόρευαν γύρω από τον εαυτό τους και το φεγγάρι κίτρινο και μεγάλο ήταν σαν ένας νυχτερινός ήλιος.

*Κοιτάξτε καλά τον πίνακα..χαμηλά στο χωριό υπάρχουν σπίτια με αναμμένα φώτα.
Άραγε τι κάνουν οι άνθρωποι μέσα στα σπίτια τους?*

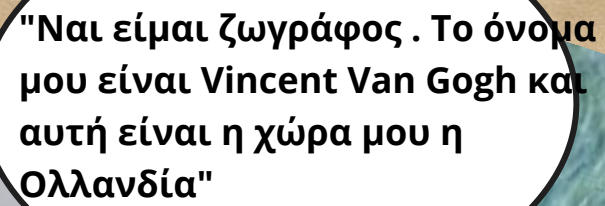
Έκατσαν στην βάση ενός κυπαρισσιού και κοίταξαν όλοι μαζί τ' αστέρια.

"Γειά σας

Ακούστηκε απρόσμενα μια ανθρώπινη φωνή και τα τέσσερα χελιδόνια και το μικρό αβγό ανάστατα έστρεψαν το βλέμμα τους απο τον ουρανό και κοίταξαν έναν άντρα που καθόταν στο σκοτάδι . Είχε μαζί του ένα καβαλέτο και ζωγράφιζε τον ουρανό , το χωριό, το κυπαρίσσι που ήταν δίπλα τους και τα σκούρα βουνά.

"Ναι είμαι ζωγράφος . Το όνομα μου είναι Vincent Van Gogh και αυτή είναι η χώρα μου η Ολλανδία"

Γειά σας . Είστε ζωγράφος ?

**Α! ώστε λοιπόν στην
Ολλανδία είμαστε!**

Πόσο μακριά είναι η Ρωσία από την Ολλανδία? Ας ακολουθήσουμε με το δάχτυλο μας πάνω σε ένα χάρτη την πορεία των φίλων μας!

Maps can only be
viewed online

Το αβγό πρόσεξε πως οι πινελιές του ήταν σαν να είναι ζωντανές και πως αν κοιτούσες τα αστέρια ήταν σαν να χόρευαν στον ουρανό!

Ας δούμε όλοι μαζί τι είδε το μικρό αβγό!

Μα πως το κάνεις αυτό? Όταν κοιτάω εγώ
τ'αστέρια του ουρανού μου μοιάζουν
διαφορετικά

Μα δεν ζωγραφίζω φίλε μου αυτό που βλέπω! Αλλά
αυτό που μου κάνει εντύπωση! Και μέσα στις
ζωγραφιές μου κρύβω τα αισθήματα μου για τον
κόσμο και τις σκέψεις μου. Βλέπεις πολλές φορές
..νιώθω μοναξιά και ντροπή όταν είμαι πλάι σε
ανθρώπους, προτιμώ να κρύβω στους πίνακες μου τις
σκέψεις μου για τον κόσμο

**Το μικρό αβγό δεν ήξερε αν καταλαβαίνει τα λόγια του
ζωγράφου . Αλλά σίγουρα τα ένιωθε με την καρδιά
του. Είχε μάθει άλλωστε πως την τέχνη μερικές φορές δεν
μπορούμε να την εξηγήσουμε με λόγια, παρά την νιώθουμε
με την καρδιά μας.**

Κύλησε δίπλα του και του ζήτησε να ζωγραφίσει στο τσόφλι του αστέρια όπως εκείνα τα μικρά αστέρια που χόρευαν σαν να είναι ζωντανά πάνω στο χαρτί του.

Άσκηση φαντασίας: Σχεδίασε πολλά αστέρια που χορεύουν περιστροφικά πάνω σε χαρτί -σαν να γυρίζουν γύρω γύρω απο τον εαυτό τους-και μετά κόψε τα σε σχήμα αβγών. Πάρε τα αβγά και κόλλησε τα πάνω σ' ένα χαρτί.

"Καλά θα σε ζωγραφίσω , αλλά κι εσύ βάλε μας μια μουσική που να ταιριάζει με αυτόν τον ουρανό για να ταξιδέψουν οι σκέψεις μας καλύτερα."

Το αβγό δίστασε. Ήταν ανάμεσα σε δυο επιλογές. Εσύ ποιό τραγούδι θα επέλεγες? Κοίταξε την Έναστρη νύχτα του Van Gogh και επέλεξε ποιό τραγούδι ταιριάζει στον πίνακα:

Τέλος κοιμήθηκαν βαθιά..μα σαν ξύπνησαν την επόμενη μέρα..

"ΣΥΜΦΟΡΑ ΜΟΥ! ΕΙΝΑΙ
ΜΕΣΗΜΕΡΙ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΕΜΠΤΗΣ!
ΕΧΑΣΑ ΣΤΑ ΣΙΓΟΥΡΑ ΤΟ
ΒΑΨΙΜΟ ΤΩΝ ΑΒΓΩΝ!"

**Πόσο
μακριά
είναι η
Ολλανδία
απο την
Ελλάδα?**

Ας το βρούμε στο χάρτη!

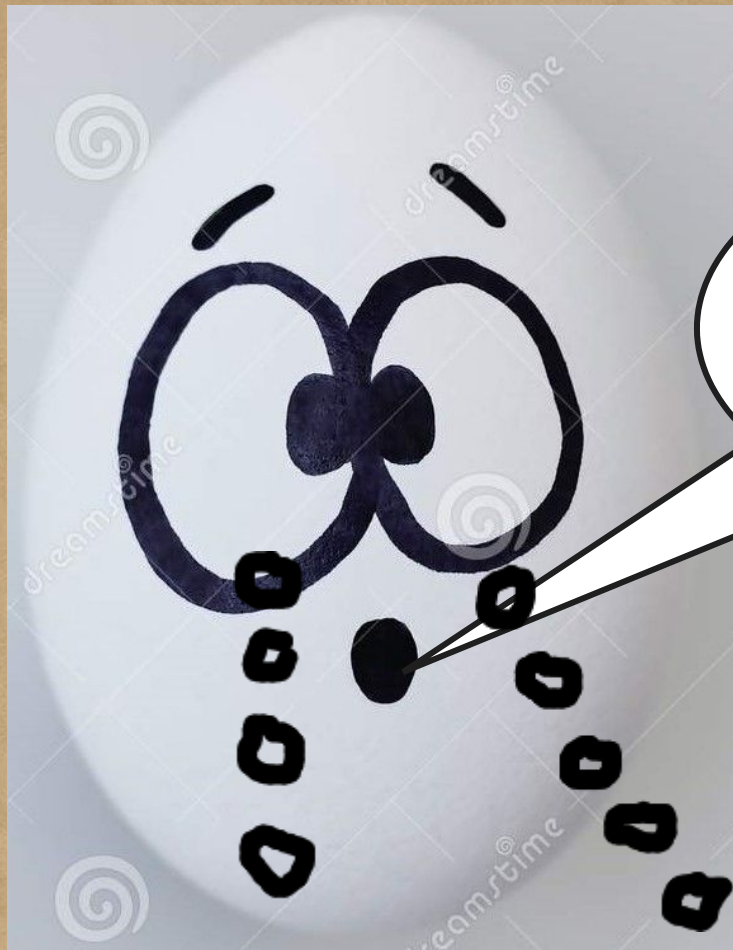
.

Maps can only be
viewed online

Πήραν οδηγίες απο το ζωγράφο και ξεκίνησαν να πετάνε βιαστικά.

Δεν θα προλάβουμε! Μετανιώνω τόσο πολύ! Γνώρισα πολλά χρώματα και μέρη αλλά το τσόφλι μου αποζητά βαθιά ως τον κρόκο μου, ένα χρώμα! Το κόκκινο! Δεν μπορώ να αντισταθώ στο πεπρωμένο μου!"

**Και το αβγό
ξεκίνησε να
κλαίει
σπαρακτικά.**

Τα χελιδόνια άρχισαν να πετάνε με όλη τους την δύναμη για να προφτάσουν το
βάψιμο της νοικοκυράς ..πέρασαν πάνω από χωράφια

**και
βουνά..**

**πάνω απο
ανθισμένα
λιβάδια**

και λίμνες , όταν ..

"ΠΕΦΤΩΩΩΩΩΩΩΩΩΩ"

Ένας δυνατός αέρας παρέσυρε το ύφασμα τους και το αβγό με φόρα ήταν έτοιμο να πέσει με φόρα πάνω στο έδαφος.

**ΕΙΜΑΙ ΜΙΚΡΟ ΑΚΟΜΗ ΓΙΑ ΝΑ
ΓΙΝΩ ΟΜΕΛΕΤΑ! ΚΑΠΟΙΟΣ ΝΑ
ΜΕ ΣΩΣΕΙ!!!"**

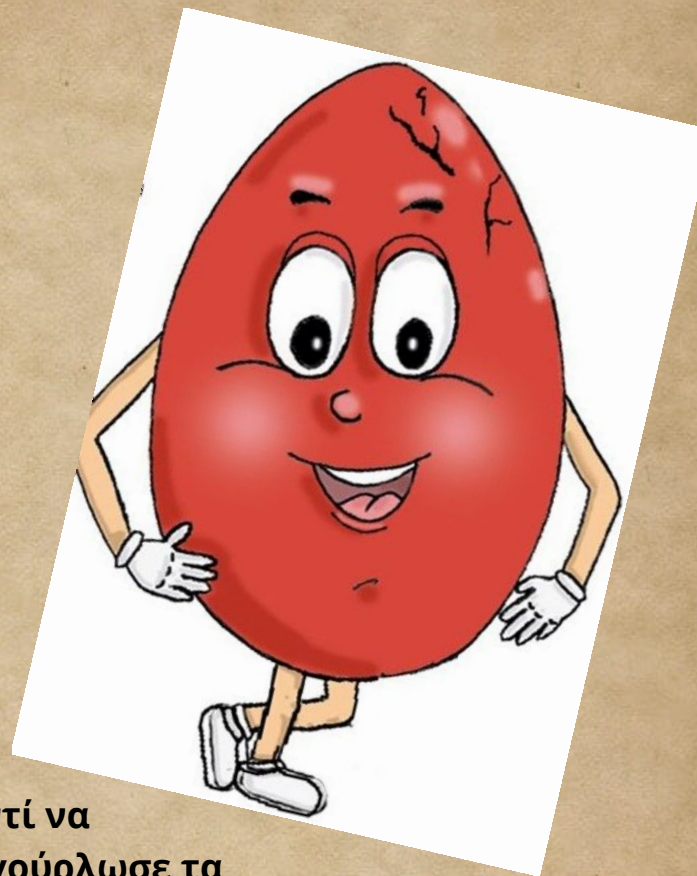
Και καθώς με ταχύτητα έπεφτε προς τη γη το μικρό αβγό, είδε έναν τουρίστα με το καβαλέτο του να ζωγραφίζει πάνω σε ένα καμβά. Πριν πέσει και σπάσει πάνω στον πίνακα , ένα μικρό αεράκι φύσηξε ,του άλλαξε πορεία κι έπεσε με φόρα μέσα σ' ένα μεγάλο γυάλινο ποτήρι. Εκεί είχε φυλαγμένη την μπογιά του ο ζωγράφος.

Το μικρό αβγό βγήκε λαχανιασμένο και βρεγμένο απο το ποτήρι- και σώο-.

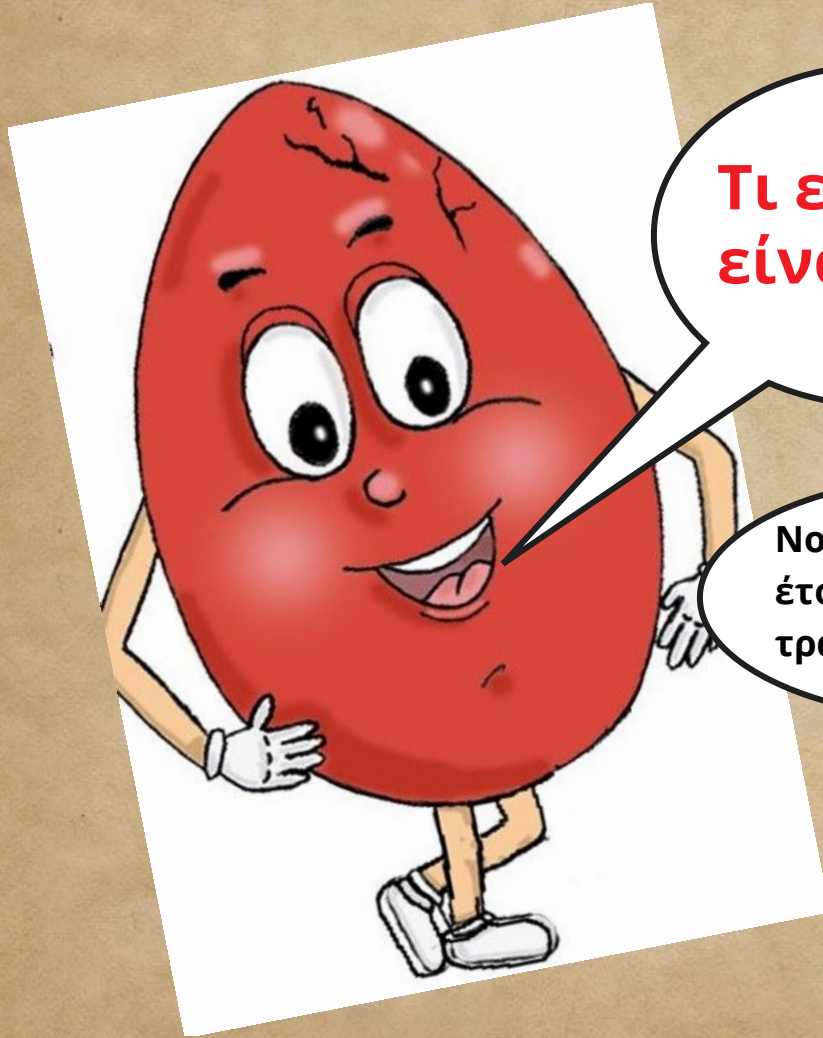

"Είσαι καλά μικρό
αβγό? Να συστηθώ .
Με λένε Mark Rothko

το αβγό αντί να
συστηθεί γούρλωσε τα
μάτια του και είδε τον
πίνακα που ζωγράφιζε
ο καλλιτέχνης. Ήταν
ολοκόκκινος!

Κοίταξε τότε τον εαυτό του. Ήταν ολοκόκκινο!

Τι ευτυχία είναι αυτή!

Νομίζω μικρό αβγό είσαι έτοιμο για το πασχαλινό τραπέζι

Είπε το χελιδόني και χαρούμενοι οι πέντε φίλοι επέστρεψαν στην Ελλάδα παρέα με το μικρό κόκκινο αυγό.

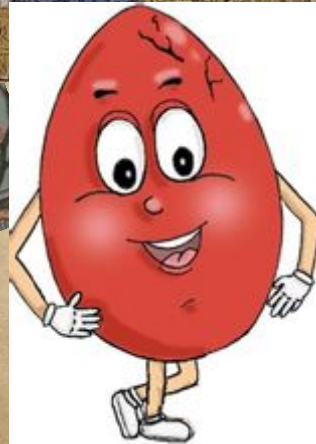
Η νοικοκυρά είχε ήδη βάψει τα αβγά της κόκκινα και
τώρα τα γυάλιζε προσεκτικά με λάδι.
Έδωσε μια το αβγό και κύλησε προς τ' αδερφάκια του.

Το μικρό αβγό ξεκίνησε να διηγείται όλες τις περιπέτειες του στα αδέρφια του.

Τα χελιδόνια κούρνιασαν στην φωλιά τους ευτυχισμένα..

Η κότα καμάρωνε στον κόκορα γιατί αυτή μπορεί και κάνει αβγά ενώ εκείνος όχι ..

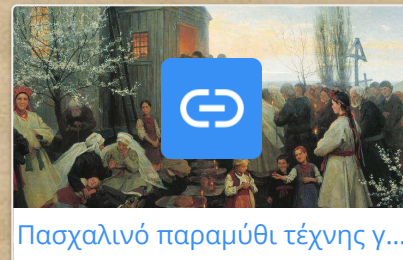
Κι ένα μικρό παιδί κοίταξε το αβγό της ιστορίας μας που έλαμπε ολοκόκκινο μέσα στο πασχαλινό καλάθι.

Και καλό Πάσχα σε όλους μας!" ευχήθηκε το μικρό κόκκινο αβγό που κατάλαβε πως όσο ταξίδια και να έκανε , προτίμησε τελικά ..να μείνει σπίτι!

**Η ιδέα είναι από το Blog "Ταξίδια Τέχνης για
Παιδιά"**

**Το παρόν βιβλίο έγινε για τις ανάγκες της εξ αποστάσεως
εκπαίδευσης**